ния, предвиждания. Много често ще чуем: «Какво мислех, какво излезе». Миналото е най-добрият коректор на страниците на нашия съвременен живот.

Третият път е бъдещето. Да ~~[illegible]~~ виждаме напред и да чуваме ясно звуците на оня живот, който ще дойде след години – добър или лош. Такива предвиждания големите писатели правят. И в науката, и в литературата. Достатъчно е да споменем Жюл Верн и Достоевски. Но други писатели улавят, като виждат много напред, бъдещето от времето, през което живеят. Написали своите книги преди стотици години, ние и сега ги четем със същата наслада, с която са ги чели съвременниците на автора. Героите им след толкова години срещаме и сега по улиците; и сега ги виждаме между нас. Много са имената, които са разказали ~~миналот~~ живота на миналото, на настоящето, бъдещето в една книга, в един роман, в едно стихотворение, в една драма. Имената са от най-стари времена до наши дни.
знаят: ~~[illegible]~~ – Шекспир, Гьоте, Балзак, Шолохов, Толстой, [illegible]